

נכי צה"ל וחברותיהם חוגגים במסיבה על כיסאות גלגלים

הנדרונים

עירית! עירית!" צעקו החיילים שהתכנסו באולמי חן בפתח תקווה, כאשר נכנסה לאולם צעירה שחרחרות וחיי כנית, כשהיא מדדה על קביים. לא היו אלה חיילים בכושר קרבי מלא. על כסאות גלגלים, מדדים על רגל אחת או פרוסוזה, גוררים רגל הנתונה בגבס, עם שרחלי חולצה ריקים, הם התקבצו מכל פינות הארץ — מבתי החולים, ממוסדות שיקום ובתי הבראה. אולם למראה סרוך עי רית זהרון צהלו פניהם. הם קיבלו אותה בקריאות הידד.

כי לפני תשעה חודשים נראה היה שעי רית לא תוכל ללכת עוד. כחברת קיבוץ אייל שבגבול המשולש, התפרסמה עירית בעבר בחוש ההרפתקאות שלה. כשפרצה מלחמת ששת הימים, היא היתה בין הראי

משרת מחוז העניקה לכל א צוהל, כאשר לידו נמצאת החברה שלו המחזיקה מינ

אחנות מהאשטרה

להחיים

השמחות של שמחה חתן השמחה הראשי, "אבי הפצועים" שמחה הולצברג, מעניק גביע כסף עתיק לעזרא חלב, א"ש יחידת הנדסה שנפצע ברמת הגולן. בידו התובת לחץ עזרא את ידו של הולצברג. כמה ממשתתפי הסעודה, שמצברוחם היה לעילא ולעילא, "לא רואים אפילו במסיבות של שירת הפצועים" על פניהם מסובים נכי צה"ל סביב שולחנות ער שרים בהם, מניסים לשכוח את כאביהם ופצעייהם. "שמחה כו